

Tožeča stranka navaja, da Svet ni bil pristojen za sprejetje člena 2 Uredbe št. 881/2002, kot je bil spremenjen, saj členi 60 ES, 301 ES in 308 ES Sveta za to ne pooblaščajó. Nadalje sta Svet in Komisija zlorabila svoja pooblastila, saj člen 2 Uredbe št. 881/2002, kot je bil spremenjen, ne zasleduje ciljev iz členov 60 ES, 301 ES in 308 ES.

Tožeča stranka nadalje zatrjuje, da člen 2 Uredbe št. 881/2002, kot je bil spremenjen, krši temeljna načela prava Skupnosti, zlasti načela subsidiarnosti, sorazmernosti in spoštovanja temeljnih pravic.

Končno tožeča stranka zatrjuje bistveno kršitev postopka pri sprejetju člena 2 Uredbe št. 881/2002, kot je bil spremenjen, in sicer glede zahteve, da Svet in Komisija navedeta ustrezne razloge, zakaj posamezne države članice ne morejo določiti ukrepov, ki se jim zdijo potrebni.

(¹) Uredba Komisije (ES) št. 246/2006 z dne 10. februarja 2006, ki 63-desetič spreminja Uredbo Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osama bin Lадnom, mrežo Al-Kaida in talibani, in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001 (UL 2006 L 40, str. 13).

(²) Uredba Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osama bin Lадnom, mrežo Al-Kaida in talibani, in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001 o prepovedi izvoza nekaterega blaga in storitev v Afganistan, o poostitvi prepovedi poletov in podaljšanju zamrznitve sredstev in drugih finančnih virov talibanov iz Afganistana (UL 2002 L, str. 9).

Tožba, vložena 5. maja 2006 — Sanabel Relief Agency proti Svetu

(Zadeva T-136/06)

(2006/C 165/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sanabel Relief Agency Ltd (Birmingham, Združeno kraljestvo) (Zastopnika: N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- da se razglasi za ničnega člen 2 Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002, spremenjene z Uredbo Sveta (ES) št. 561/2003 z dne 27. marca 2003 in Uredbo Komisije (ES) št. 246/2006 z dne 10. februarja 2006, in Priloge I, kolikor se ta nanaša na tožečo stranko;
- da se Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve, ki jih je navedla tožeča stranka, so enake kot v zadevi T-135/06 *Al-Faqih proti Svetu*.

Tožba, vložena 5. maja 2006 — Abdrabbah Relief Agency proti Svetu

(Zadeva T-137/06)

(2006/C 165/60)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Ghunia Abdrabba (Birmingham, Združeno kraljestvo) (Zastopnika: N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti člena 2 Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002, kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 561/2003 z dne 27. marca 2003 in Uredbo Komisije (ES) št. 246/2006 z dne 10. februarja 2006, in Priloge I, kolikor se ta nanaša na tožečo stranko;
- naložitev plačila stroškov Svetu.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve, ki jih navaja tožeča stranka, so enaki kot v zadevi T-135/06 *Al-Faqih proti Svetu*.

Tožba, vložena 5. maja 2006 — Nasuf proti Svetu

(Zadeva T-138/06)

(2006/C 165/61)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Taher Nasuf (Manchester, Združeno kraljestvo) (Zastopnika: N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- člen 2 Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 561/2003 z dne 27. marca 2003 in Uredbo Komisije (ES) št. 246/2006 z dne 10. februarja 2006 in navedba tožeče stranke v Prilogi I, naj se razglasi za nična;
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve, na katere se sklicuje tožeča stranka, so enake tistim, na katere se sklicuje v zadevi *Al-Faqih proti Svetu*, T-135/06.

Tožba, vložena 12. maja 2006 — Francija proti Komisiji

(Zadeva T-139/06)

(2006/C 165/62)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Francoska republika (Pariz, Francija) (zastopniki: E. Belliard, G. de Bergues, S. Gasri, zastopniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- sporna odločba naj se, zaradi nepristojnosti Komisije, razglasi za nično;
- podredno, sporna odločba naj se, zaradi nepravilnosti v postopku, ker naj bi bile kršene pravice obrambe, razglasi za nično;
- še bolj podredno, sporna odločba, s katero so se napačno presodili ukrepi, ki jih je sprejela Francija, da bi v celoti izvršila sodbo z dne 12. julija 2005, naj se razglasi za nično;
- še bolj podredno, sporna odločba naj se, v delu v katerem bi morala vsebovati nižji znesek periodične denarne kazni, razglasi za nično;
- povsem podredno naj se znesek periodične denarne kazni zmanjša;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov ali naj, v primeru zmanjšanja zneska periodične denarne kazni s strani Sodišča prve stopnje, vsaka stranka nosi svoje stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodišče Evropskih skupnosti je s sodbo z dne 11. junija 1991⁽¹⁾ ugotovilo neizpolnitev obveznosti tožeče stranke, ki jih državam članicam nalaga zakonodaja Skupnosti o politiki ribištva. Zaradi neizvršitve te sodbe je Komisija Sodišču predložila tožbo, na podlagi člena 228 ES in tožeča stranka je bila s sodbo z dne 12. julija 2005⁽²⁾ obsojena na plačilo denarne kazni za vsako obdobje šestih mesecev od razglasitve sodbe, pa tudi na plačilo povprečnine. Po tej sodbi je Komisija preučila stanje izvršitve sodbe Sodišča z dne 11. junija 1991 s strani tožeče stranke in je ob ugotovitvi, da tožeča stranka sodbe ni v celoti izvršila, na slednjo naslovila odločbo, s katero je zahtevala plačilo denarnih kazni, ki jih ji je naložilo Sodišče s sodbo z dne 12. julija 2005. Gre za izpodbijano odločbo.

V utemeljitev tožbe se tožeča stranka sklicuje na več tožbenih razlogov.

Navaja, da bi bilo treba sporno odločbo razglasiti za nično, ker naj Komisija ne bi bila pristojna sprejeti odločbe, s katero je državi članici naložila plačilo denarne kazni, ki jo je naložilo Sodišče v okviru člena 228 ES. Zatrjuje, da je na podlagi člena 228 zgolj Sodišče pristojno zahtevati tako plačilo, s tem da se zato zahteva predhodna ugotovitev, da še vedno niso izpolnjene obveznosti.

Tožeča stranka se podredno sklicuje na nepravilnost v postopku sprejetja odločbe Komisije, ker naj bi bile kršene pravice obrambe, saj naj francoski organi, pred sprejetjem sporne odločbe, ne bi imeli možnosti ustrezno predstaviti svojih stališč.

Tožeča stranka se še bolj podredno sklicuje na tožbeni razlog napačne presoje Komisije glede ukrepov, ki jih je sprejela Francija, da bi v celoti izvršila sodbo Sodišča.

Še bolj podredno tožeča stranka navaja, da bi morala Komisija, ob upoštevanju izvedbenih ukrepov, ki jih je sprejela po sodbi Sodišča, določiti nižji znesek denarne kazni.

Na koncu, povsem podredno, tožeča stranka meni, da če bi Sodišče prve stopnje presodilo, da Komisija sama ni imela pravice zmanjšati zneska denarne kazni, ki jo je v sodbi naložilo Sodišče, bi moralo to storiti Sodišče prve stopnje v okviru svoje neomejene pristojnosti.

⁽¹⁾ Komisija proti Franciji (C-64/88, Recueil, str. I-02727).

⁽²⁾ Komisija proti Franciji (C-304/02, Recueil, str. I-06263).